

Imani Belgium vzw

Ontwikkelingsorganisatie
<http://www.imanibelgium.org>

NIEUWSBRIEF

Dertiende jaargang - Nr. 31

31 januari 2019

EVENEMENTEN

Leen Heylen en Rein De Vos gaan samen op een muzikale tocht doorheen het liefdesleven van Edith Piaf.

Zaterdag, 23 februari 2019.
G.C. Heischuur, Schuurhoven 2, 2360 Oud-Turnhout.
Info: michel.van.riel@telenet.be

QUIZAVOND

ALGEMENE QUIZ met
Actualiteit
Sport
Muziek
Film

Vrijdag, 12 april 2019
20u00 stipt
Deelnameprijs: €15,00 p.ploeg
OC De Djoelen, Oud-Turnhout
Inschrijven bij:
michel.van.riel@telenet.be

VOORWOORD

De kop is er af. Negenenveertig studenten zijn, met goede moed, aan een nieuw schooljaar begonnen en we hopen dat dit hen weer een stapje dichterbij een mooie toekomst leidt. Ondertussen wordt in het Imbeke Opleidingscentrum naarstig verder gewerkt aan de voltooiing van de klassen en de kinderopvang. De dakwerken zijn voltooid. Volgen nog de ramen, schilderwerk, vloeren en de inrichting. Dus nog een hele weg te gaan. We hebben gefocust op kwaliteit en duurzaamheid; gebouwen die bestand zijn tegen de felle weersomstandigheden en, met een minimum aan onderhoud, vele jaren kunnen meegaan.

Ook aan de opleidingen in het Centrum wordt hard gewerkt. De lessen voor haartooi gaan voortaan dagelijks door. De leraar nam zijn studenten op sleeptouw om in verschillende omliggende dorpen, tot in Homa Bay, de opleidingen in het Imbeke Centrum te gaan promoten.

Ook de naaisters zijn vragende partij om voortaan dagelijks naar de school te komen. Sophie onderzoekt samen met hun leraar of dit voor iedereen mogelijk is.

De vele vrouwengroepen die hun "thuis" hebben in het Imbeke Centrum blijven trouw elke week hun bijeenkomsten houden voor hun table banking en planning van hun activiteiten.

Wij hier in België hebben de handen vol met de voorbereidingen van tal van evenementen en met de fondsenwerving. Kwestie van de boel op gang en goed draaiende te houden.

Mensen die zich geroepen voelen zijn zeer welkom!!!

Frans Van Miert

KERSTCONCERT

Zonder mensen van goede wil en zonder de goodwill van verenigingen is het niet mogelijk om als een vereniging voor het goede doel een duurzame werking uit te bouwen. Een eenvoudige vraag was voldoende. Het antwoord was een volmondig "ja", zowel van onze meter Barbara Dex als van Gospelkoor Voices.

Dezelfde combinatie was in 2014 goed voor een volle kerk in Zwaneven in Oud-Turnhout. Op 16 december stonden Barbara Sandrine en Voices, met *Rockin' Around The Christmas Tree*, garant

voor een goed gevulde kapel van Merksplas Kolonie. Het was een waar feest voor het oog en voor het oor. De sfeer was geweldig en de zoetgevooisde stemmen van onze grandes dames, solisten en koorleden, vakkundig begeleid door een schare virtuose muzikanten, brachten iedereen in vervoering, waarvoor ze beloond werden met een groot applaus van het enthousiaste publiek.

De opbrengst wordt besteed aan de bouw en inrichting van drie lokalen voor de opleidingen snit & naad en haartooi en voor een dagopvang voor de babies en kleuters van de cursisten in het Imbeke Opleidingscentrum in Oyugis in Kenia.

Onze welgemeende dank aan Barbara, Sandrine, alle leden van Gospelkoor Voices, Garifuna, de gemeente Merksplas, de gemeente Oud-Turnhout, Miko, alle vrijwilligers en wie op een of andere manier heeft bijgedragen aan het succes van dit fantastische concert.

WAT VERDEROP IN DE MEDISCHE SCHOOL VAN NYABONDO....

Zoals al vaak eerder gezegd, wanneer bestuursleden van Imani Belgium in Oyugis zijn, komen de vragen van alle kanten. Zo kwam er een goed anderhalf jaar geleden een vraag van het St. Joseph ziekenhuis in Nyabondo en de eraan verbonden medische school, gelegen op zowat één uur rijden van Oyugis. De vraag was om te helpen bij de opleiding van hun verpleegkunde studenten en hun studenten klinische geneeskunde.

Eigenlijk hoort dit niet echt tot de kern-missie van Imani Belgium vzw, maar de verleiding om op dit vlak te helpen was te groot ... En Imani Belgium zond zijn zonen uit...

Er werd begonnen met het in het Engels vertalen van cursussen die gebruikt worden aan het UCLL (University College Leuven-Limburg). Een aantal bedrijven schonken ons wat labomaterialen. Het was een hele klus om de cursusteksten voor 45 studenten en de nodige labo-materialen, voedingsbodems en reagentia ter plaatse te krijgen. Een paar microscopen moesten geleend worden van een hogeschool in Kisumu. Op 5 November 2018 was het D-day: de start van de eerste "teaching week" aan de medische school van het St. Joseph ziekenhuis in Nyabondo, als gast-docent. Hoewel volledig op vrijwillige basis en onbetaald, moest er ook een Keniaanse werkvergunning voor

bekomen worden, welke op de valreep in orde kon gebracht worden.

Foto 1

Foto's 1 en 2 geven een sfeerbeeld van de theoretische lessen. Je ziet de studenten met de cursussen, gedrukt door Acco in Leuven, in de aanslag. Dit was de start van de opleiding waarbij bacteriologie, mycologie (schimmelkunde), parasitologie en virologie aan bod zullen komen.

Hoewel de medische school zelf over docenten beschikt die de theorie beheersen, wilden ze hun studenten een meer mondiale cursus microbiologie bezorgen, en vooral inspelen op het organiseren van goede

Foto 2

Foto 3

practica microbiologie, een competentie die totaal ontbreekt bij de lokale docenten. In de betreffende medische school hadden ze daartoe niet de praktische know-how en ook niet het minimum aan labomateriaal.

De studenten kregen tot dusver vooral “kijkstages”, maar echte practica waarbij ze zelf de handen uit de mouwen konden steken en leren door “trial en error”, was tot voor kort voor hen niet mogelijk.

Foto's 3 en 4 tonen de activiteiten in kleinere groepen in het laboratorium, met veel dynamiek, enthousiasme en dankbaarheid van de studenten.

Naar alle waarschijnlijkheid volgen er in 2019 extra weken van voortgezette opleiding.

Wordt wellicht vervolgd.

Leo Versteynen

Foto 4

ZIJN WE WEL GOED BEZIG (deel 2)

Wat men moet leren doen, leert men door het te doen (Aristoteles)

BEROEPSOPLEIDING & ECONOMISCHE VERSTERKING

Hoewel we zeer geconcentreerd bezig zijn met de leiding van de bouwwerken kunnen we er niet naast kijken: de vrouwen die elke morgen alleen of in groepjes toekomen voor hun bijeenkomst; de jonge vrouwen en moedertjes, al of niet met hun baby of peuter, die passeren op weg naar hun leslokaal; het moedertje dat voor de aanvang van de lessen nog snel gebruikt maakt van de beschikbaarheid van voldoende en proper water om de kleertjes van haar kindjes te wassen om ze daarna te drogen te hangen op de waslijn naast de keuken; de kinderen (want het was vakantie) die met emmers en bidons water komen tanken aan de watertoren, de meisjes, vrouwen en bouwvakkers die nog snel even een douche nemen om fris en proper huiswaarts te keren. Het doet deugd om te zien dat er leven is in het Centrum en dat er gretig gebruik gemaakt wordt van de beschikbare accommodatie.

De doelstellingen voor ontwikkelingswerk worden vaak mooi geformuleerd en in vakjes geplaatst. Vakjes die we veelvuldig kunnen aanvinken als we bij een of andere instantie subsidies aanvragen. Nochtans heb je die richtlijnen allermindst nodig als je midden tussen de mensen in de gemeenschap staat. Om te weten wat nodig is en met kans op succes kan worden gedaan is

het voldoende om je ogen de kost te geven, om te zien wat er rondom je gebeurt en beweegt, om te luisteren naar de noden en verlangens van de mensen en om hen bij hun streven te begeleiden en te steunen door de nodige middelen ter beschikking te stellen.

Zo ontstonden in het verleden de kleuterscholen Mang'ang'a, Lady Edna, Nyandiwa en vorig jaar nog Sinogo, zo ontstond ook de Assisi kliniek en om dezelfde redenen ontstond ook het Imbeke opleidingscentrum.

Lea komt me roepen op de bouw. “Frans, je moet eens komen. Er is een meisje dat iets wil zeggen”. We

zetten ons in de zeteltjes voor het huisje van Florence, onze conciërge.

“Ik ben Esther Atieno”, begint het meisje haar verhaal, “ik wilde jullie maar zeggen dat ik het fantastisch vind wat Imbeke voor ons doet. Ik heb niet de kans gehad om na de lagere school verder te studeren en had nooit gedacht die kans ooit nog zou komen. Ik ben zo blij en dankbaar dat jullie dit voor ons doen. Ik grijp deze kans met beide handen want het gaat mij veel vooruit helpen in mijn leven. Dank u Imbeke en Imani”. Esther volgt zowel de kooklessen als haartooi.

HOE HAAR LEVEN VERANDERDE

Caroline brengt ons thee. We vragen of ze ons even gezelschap wil houden en samen met ons een kopje thee drinken. Caroline is 29 jaar en werkt al enige tijd in het Imbeke Centrum. Ze is zwijgzaam, teruggetrokken en verlegen. Caroline heeft vier kinderen. Ze kreeg haar eerste kind op haar vijftiende. Later trouwde ze en kreeg nog twee kinderen in wat zou blijken een moeilijk huwelijk te worden. Ze verliet haar man om als alleenstaande moeder verder te leven maar voelde zich bekeken als een losbandige vrouw en trouwde opnieuw onder druk van haar omgeving en kreeg haar vierde kind. Haar man huisde haar in een zeer kleine hut en deed voortdurend moeilijk tegen haar oudste drie kinderen. Met de centen die Caroline, eerst met weekendwerk en later met een voltijdse job, in het centrum verdiende heeft ze zelf een nieuwe hut gebouwd en een tafel en stoelen gekocht waarin ze nu comfortabel kan wonen met haar vier kinderen. Ze weet niet wat ze moet doen als ze niet

Eenzelfde verhaal krijgen we daags nadien te horen van Pamela Atieno Ochieng, 21 jaar en moeder van twee kindjes. Pamela is de primus in de klas van de naaisters. Ze maakt een uniform voor haar dochtertje van 4 jaar en legt van naaldje tot draadje uit hoe het in zijn werk gaat. Hoe lang ze er aan gaat werken, vragen we. Donderdag zal het af zijn! Pamela noemt de opleiding in Imbeke “de kans van mijn leven” en ze straalt!

Deze spontane getuigenissen zijn voor ons het bewijs dat Imbeke kansen geeft aan veel meisjes en vrouwen die misschien al lang de hoop op een betere toekomst hadden opgegeven.

meer in het Imbeke Centrum zou kunnen werken. Caroline blijft vertellen alsof ze van een grote last moet bevrijd worden.

De volgende dagen zullen we een gans andere Caroline te zien krijgen. Het gesprek heeft haar blijkbaar deugd gedaan. Ze blinkt, is fier en maakt plannen voor haar toekomst.

Inzameling

Veel mensen gaven reeds gehoor aan onze oproep. Zo konden we reeds heel wat kleding en schoenen bezorgen aan Wereld Missie Hulp voor het goede doel. Daarmee worden mensen geholpen die het niet breed hebben of ronduit arm zijn, mensen van bij ons en mensen uit de derde wereld.

Organiseer een actie in je familie, in jouw vereniging of in je vriendenkring. We komen de ingezamelde kleding dan zelf ophalen. Heb je vragen, bel 0499708844

Of zoek een WMH kledingcontainer in uw buurt:

<https://www.wereldmissiehulp.be/rode-kledingcontainers/>